

Незважаючи на ленінопад, "совок" в Україні процвітає. Падіння пам'ятників Леніну, перейменування вулиць має бути наслідком нашої глибинної дії з ліквідації всього тоталітарного у нашій свідомості та свідомості суспільства.

Насправді, пам'ятники Леніну стоять непорушно в кожному українському місті, в кожному селі. Вони не просто стоять, вони нас гноблять повсякчас, бо ці пам'ятники живі і створені власноручно "вождем" пролетаріату. Повсюдно існує його зловіще творіння - Рада (совет). "Вся власть советам!" - так окреслив імперську парадигму один з найбільших людоненависників.

Логічно, що коли вся влада належить радам, то народу влада не належить, народ не є джерелом такої влади. Верховна рада, місцеві ради, усі, без винятку, - безпосереднє породження Жовтневого перевороту 1917 року.

Падіння металево-кам'яних ідолів - лишень емоційна складова десоветизації, яка не призводить до практичного результату.

Імперський винахід Леніна геніально простий. З підвалин народного державотворення він прибрав початкову ланку, зате вирішальну і основоположну, первинну. Рада - представницький орган. Але кого ця структура представляє? Правильно здогатуєтесь, власне депутатів, тобто їхні особисті інтереси, в додаток з інтересами спонсорів цих депутатів (олігархів). Рада - обмежене коло осіб, котрим дуже легко маніпулювати.

Чому ж ленінська рада не представляє народну волю? Рада, фактично, створена самими депутатами. Навіть більше. Якщо переглянемо документи, то побачимо, що органи в Україні утворені кремлівською владою. А щоб представляти народні інтереси, саме люди повинні стати засновником Ради. Саме люди об'єднані в громаду, самоорганізовані в територіальну громаду мають створити Раду, виступити її засновниками, прийняти Статут тергромади (на загальних зборах або референдумі). Територіальна громада і є тією зниклою ланкою, яку приховав Ленін в своїй схемі. Територіальні громади - це ми усі, кожний громадянин України, український народ.

Територіальна громада має унікальні можливості, її рішення мають силу прямої дії (пряма демократія). В разі потреби територіальна громада своїм рішенням створює свій представницький орган - Раду, делегує створеній Раді частину своїх повноважень (представницька демократія).

Елементарний спрощений приклад. Рада приймає неправомірне рішення з земельного питання. Територіальна громада своїм рішенням має право скасувати рішення Ради, прийняти своє з даного питання, при чому включно з рішенням про ліквідацію самої Ради в разі її недієздатності.

Назву "Рада" можна й не змінювати, можна назвати утворені тергромадою органи "сеймом", "парламентом", "гетьманатом", тощо. Тобто, представницький орган мусить мати засновника - територіальну громаду. Якщо тергромади немає, сутність советської системи не зміниться, все зведеться до зміни вивіски.

Ще один важливий момент. Терміни "територіальна громада" і "органи місцевого самоврядування" - два різні терміни. В українському варіанті існує свідомо спотворений переклад Європейської Хартії місцевого самоврядування. Ця Хартія потребує нового фахового перекладу на українську мову з англійського та французького оригіналів. Згідно з положеннями Хартії, територіальна громада - локальна (місцева) влада. Орган - це частина структури влади. Отже, саме влада повинна утворювати органи своєї влади, територіальна громада як юридична особа публічного права повинна утворити свої органи управління. Звісно, що органи не можуть мати статусу юрособи, адже органи

повинні обслуговувати свою владу, виконувати рішення юрособи або ж приймати рішення в межах повноважень делегованих їм тергромадами.

Висновок. Можна називати по різному. Десоветизація, зміна радянської системи, ліквідація влади рад (верховної і місцевих рад) - невідкладна потреба сьогоднішнього дня в Українській Державі, поки, радянській колоніальній державі-фантомі. Це і буде **ЗМІНОЮ СИСТЕМИ**. Процес зміни системи мусить відбуватися гармонійно, як знизу, за ініціативи людей, так і зверху, з політичної волі існуючої влади. Неукраїнська влада ніколи не проявить такої волі, адже це буде її кінцем. Тому, задля появи такої волі, питання про встановлення Українського Тимчасового уряду залишається відкритим. Найкраще, оптимально, почати зі створення тергромад з одночасною ліквідацією існуючих Рад. Ради (або інша назва) варто створити нові в конституційному полі - заснувати тергромадами, верховну раду - утворити громадою держави (включає в себе усі тергромади) . Виходячи з реалій, є й інший варіант. Територіальна громада може стати засновником вже існуючих рад. Але в такий спосіб процес зміни системи натрапить на відчайдушний опір нинідіючих корумпованих депутатів, тобто є малопридатним і може бути зреалізованим тільки в окремих населених пунктах.

Маркіян Гудз